

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu gik mit spørgsmål ikke på sådan et enten-eller, men på et både-og – også når vi snakker om, hvad det er, vi skal tage afstand fra. Jeg er fuldstændig enig med justitsministeren i, at nedværdigende udsagn og forskellige former for fysisk eller psykisk vold, der rettes den anden vej, skal vi også tage afstand fra. Og der mener jeg, regeringen har været meget offensiv, når det handler om at kritisere imamer, som jeg i øvrigt er enig i man skal kritisere for deres nedværdigende holdninger.

Jeg kunne bare godt ønske mig, at de samme offensive offentlige udtalelser kom fra regeringen, når det drejer sig om vold, der er rettet mod folk af en anden etnisk herkomst end dansk på grund af deres race eller deres tro. Det er bare det, jeg efterlyser fra justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at hver eneste gang jeg måtte blive spurgt om det, vil jeg på det kraftigste tage afstand fra den slags handlinger. Jeg mener, at vi skal være et samfund, hvor der er plads til forskellighed – også plads til forskellige kulturelle baggrunde – og at man skal se det som en fordel og ikke en ulempe, at vi er et samfund, der har meget forskelligt at byde på.

Det er klart, at i og med at vi har strammet lovgivningen, er det også et signal til de personer, der træder over strengen, om, at det har ganske alvorlige konsekvenser, hvis man overtræder f.eks. så vel voldsparagrafferne i straffelovgivning som racismeparagraffen. Vi skal opføre os ordentligt over for hinanden. Og hvis det kan berolige hr. Jørgen Arbo-Bæhr, kan jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i, at det ikke er et spørgsmål om et enten-eller, men at det er spørgsmålet om både-og. Vi skal være aktive, både når det er den ene og den anden form for racisme, der er tale om.

Men om den konkrete sag, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr her rejser spørgsmål om, mener jeg fortsat – ud over det, vi som politikere kan sige – at det, der virkelig flytter noget, og det, der betyder noget ude i befolkningen, også er, at medborgerne, at naboerne, at skolekammeraterne, er med inde og tage et medansvar. Det har en langt, langt større effekt, end at en justitsminister eller hr. Jørgen Arbo-Bæhr kommer på tv. Og det er ikke for at forklejne de signaler, vi måtte sende, men jeg tror bare, at i lokalområdet, hvor der kan være konkrete personproble-

mer, betyder det meget mere, at befolkningen vælger at sige: Vi vil godt gøre noget selv og vise, hvor vi står i den her sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 33**Pernille Vigsø Bagge (SF):**

På baggrund af den lidt ulyksalige sag i Taarbæk, hvor sognepræst Thorkild Grosbøll har været suspenderet fra sin stilling i 10-11 måneder, vil jeg gerne høre kirkeministeren: Hvornår kan sognepræst Thorkild Grosbøll vente svar i sin sag?

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan kun sige til spørgeren, at jeg godt forstår spørgsmålet. Jeg kan forsikre spørgeren om, at jeg arbejder på sagen, og jeg har også håb om, at der i løbet af ikke særlig lang tid kan komme en løsning eller en midlertidig løsning. Men så kan jeg desværre ikke sige mere.

Kl. 13.10

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Kan ministeren sige lidt om, hvorfor det har været så længe, og om kirkeministeren ikke mener, det ville være en fordel med et kirkeligt organ – måske et kirkeligt råd eller et lærenævn eller noget lignende – der åbent og teologisk forsvarligt kunne håndtere den her slags sager, så man undgik sådan en trækken i langdrag?

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg overtog sagen fra Justitsministeriet for et par måneder siden, og siden da har jeg ikke ligget på den lade side. Det er, hvad jeg kan sige om den sag.

Jeg har i øvrigt afleveret svaret på et spørgsmål i dag, jeg tror endda, det er til spørgeren.

Med hensyn til om man skal have et andet organ til at afgøre den slags sager: Det vil jeg ikke tage stilling til i dag. Det håber jeg spørgeren har forståelse for. Det er jo en ret stor sag, hvis jeg pludselig annoncerer, at vi nu skal have et andet organ og en anden måde at behandle den slags sager på. Det er noget, jeg i givet fald ville drøfte meget grundigt med kirkeordførerne her i Tinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.